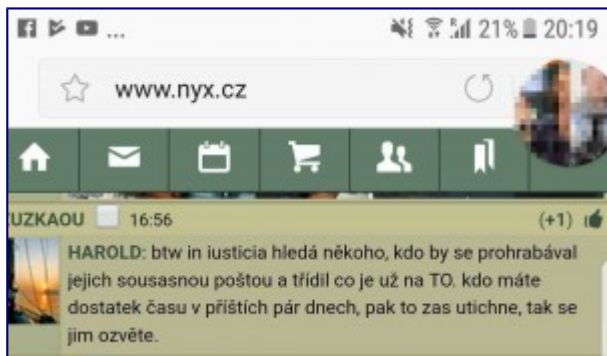

<https://www.davinciprague.cz/clanky/hate-speech-aneb-jak-umlcet-hlas-internetu/>

Hate Speech aneb Jak umlčet hlas Internetu

Co se chystá za našimi zády?

Inkriminovaný screenshot z diskuzního serveru Nyx

Před pár dny mi přistál ve zprávách screenshot. Pocházel z diskuzního serveru Nyx. Uživatelka [UZKAOU](#) ([Zuzana Ouhřabková](#), neziskovka PostBellum) v něm shání brigádníky na výpomoc. Výpomoc neziskovce [InJustitia](#). S hromadným sepisováním TO, protože nestíhají. Trestních oznámení, udání. Na spoluobčany. Aby čelili stíhání, měli problém a přistě si dali pozor. Na jazyk.

Jsem programátor. Na Internetu jsem od úplného začátku, od roku 1995. Tehdy šlo o médium vyložene akademicko-intelektuální. Pak prošlo pubertou, to když se připojila gymnázia a střední školy. Potom zhrubnul a zlidověl, s nástupem dialupu. Dnes je mnohdy stokou. Ale stále zůstal také svobodným zdrojem informací, kde kromě naprostých ptákovin najdete i fakta, která se z oficiálních médií [nedozvíte](#).

A proto asi začal Internet vadit. Návrhy, jak jej cenzurovat, jsou dnes [oficiální agendou](#) jak politických stran, tak neziskovek. Instruktažní [seminář](#) na toto téma, určený pro pedagogické pracovníky, se dnes konal ve *Skautském(!)* institutu na Staroměstském náměstí. Jsem také pedagogem, 17 let přednáším strojové jazyky a nízkoúrovňové programování v assembleru na ČVUT. Mám co do činění i s pedagogikou volného času, věnuji se slam-poetry a divadelní improvizaci v DDM. Takže jsem vlastně cílovou skupinou! Přihlásil jsem se.

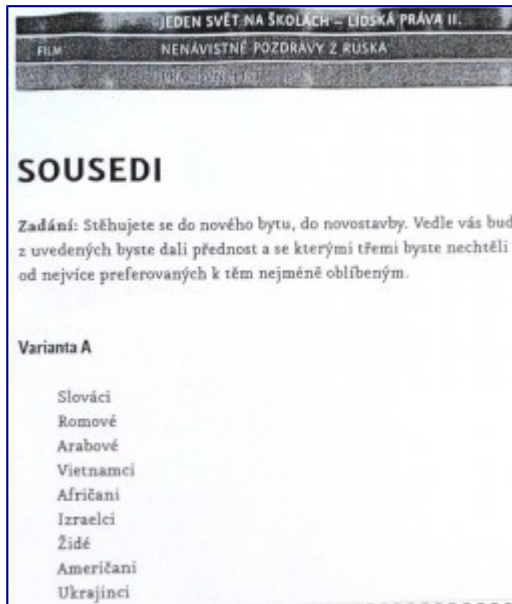
Skauti ve službách lepších zítřků

[Skautský institut](#) spolupracuje s multikulturalistickými neziskovkami (Člověk v tísní, HateFree a dalšími) dlouhodobě. [Podobných akcí](#) tam pořádají i [několik](#) do [měsíce](#). Některé skautské oddíly se dokonce přímo hlásí k [podpoře](#) extremistické [levice](#). Společným nepřítelem jsou pak rasismus, islamofobie, “slušný Čech” a jeho nesprávné názory. Hlavně ty, projevované na sociálních sítích. Protože ty můžeme z tepla domova, zpoza monitoru, monitorovat. Označovat. Nálepkovat. Nahlašovat a udávat. A jak správně na to, to vám vysvětlí lektori na tomto semináři.

Přednášeli Jaroslav Valůch (spoluzakladatel HateFree Culture) a Vlasta Urbanová (pedagožka, autorka didaktických a metodických materiálů, Člověk v tísní a Jeden svět na školách). Workshop organizovalo Multikulturní centrum Praha (Anna Hubáčková), za finanční podpory Magistrátu

hlavního města Prahy a Ministerstva zahraničních věcí ČR. Říkáte si, pán je labužník a masochista. Ne, nejsem. Jen mne zajímalo, jak si výchovu dětí a studentů k “správnému myšlení” a “žádoucímú názoru” tito lidé představují.

Výprava do jámy lvové

Kvíz pochází z akce Jeden svět na školách

Seminář začal tzv. “společnými aktivitami”, aby se vytvořila kolektivní atmosféra. Kdo vedete kroužek, jistě to znáte. Všech 22 účastníků (vzpomněl jsem si na [Hellera](#)) se představilo, a měli také říct, kam si “chodí pro sílu”. Dobíjet baterky. Žeby neziskovkářům docházely síly? Nikoliv. Jsou na koni, a záhy poznáte proč. Vlasta Urbanová nejprve ukázala [secesní obrázek](#), známou optickou iluzi, dualitu dívky a stařeny. Smysl byl uvědomit si, že důležité není to, co vidíme, ale správný náhled. Černá může být bílá, ale je třeba na to koukat správně ideologicky (vzpomněl jsem si na jiné číslo, [1984](#)).

Následovalo rozdání kvízů, kde měl každý, v rámci boje proti stereotypům, ze sebe nějaké stereotypy dostat. Byť trochu násilně. Šlo o poměrně známou volbu spolucestujícího v kupé, dilema dárce srdce a výběr sousedů v činžáku. Pak následovala debata v kroužku a statistické zhodnocení, které varianty lidé preferovali a proč. Reakce účastníků mne víceméně potěšily, lidé správně upozorňovali, že se každý člověk liší a je tedy nesprávné přistupovat k jednotlivcům s předsudky. Protože to je nenávistné, rasistické a xenofobní. A takoví oni rozhodně nejsou. Přesto by se ale, z nedostatku informací, nakonec rozhodovali podle určitých preferencí. To už by ale nebyl rasismus, ale jejich osobní zkušenost a zcela racionální minimalizace rizika. Chtěl jsem namítnout, proč tytéž pohnutky nepřipouští také u kritiků migrace a islamizace, které se rozhodli vypudit ze sociálních sítí. Radši jsem ale mlčel.

Pak jsme byli vyzváni, abychom specifikovali možné důvody, které k nenávistným projevům na Internetu vedou. Padaly tradiční termíny, známé ze skript humanitních a pedagogických fakult: frustrace, vztek, osobní neštěstí, snaha vyniknout, vliv médií. Rozhoduji se rozčerit tuto přehlídku pseudodůvodů a říkám: “a také náboženské pozadí”. Paní Urbanová se zarazí. Propálí mne pohledem inkvizitora a ptá se výhružně: “Co tím myslíte?!” Odpovídám: “No, že některá

náboženství nejsou příliš vstřícná k jinověrcům. A tato ideologická nenávisť se dnes v západní Evropě projevuje často už ve školkách.” Ptá se opět, na co tedy konkrétně narážím. Tak povídám, dobře, konkrétně mám osobní zkušenost například se svým vzdáleným iráckým bratrancem, narozeným v Praze (tak trochu podvodem, na státní útraty ČSSR). Za dětství v Dejvicích se stydí, a přitom měl v diplomatické čtvrti to, o čem jsme si my, Husákovy děti, mohly nechat jen zdát. Naši zemi nenávidí a naši společnosti opovrhují. Považuje to za nesmazatelnou skvrnu na svém muslimském já a snaží se to odčinit. Aspoň tím, že denodenně sedí v mešitě v Ammánu a s ostatními džihádisty studuje Korán a hadísy. Není tohle příklad selhání integrace, už před lety, hned v zárodku, kdy tu ještě žádná “islamofobie” ani nebyla? Dozvídám se, že tohle sem *nepatří*. A o tom se bavit *nebudeme*. “*Takže budeme řešit domnělou nenávisť?*”, ptám se. “*A tu skutečnou přecházet?*” Jsem ale okřiknut, ať neodvádím od tématu. Ostatní si mne s opovržením prohlíží. Následuje přestávka.

Mohu vědět, kde pracujete?

O přestávce si mne Vlasta odchytlí a bere stranou:

“Poslouchejte. Co děláte?”

“Jako co tu dělám? Proč tu, konkrétně, jsem?”

“Ne. Co vy děláte. Kde pracujete.”

“Jsem programátor. V jedné korporaci. A přednáším na VŠ.”

“Na jaké VŠ?”

“Technické, ČVUT. Strojové jazyky. Do assembleru samozřejmě politiku netahám, škola má zůstat apolitická.”

“Aha. No, víte... chtěla jsem Vás požádat. Ať do toho už nevstupujete. A nesnažíte se ty lidi nějak přesvědčovat. Domluveni?”

“Ne. Víte, připadá mi to celé jako počátek cenzury. Nepohodlných názorů. Omezování diskuze, na síti, na školách, vůči dětem. To se mi nelíbí, proto tu jsem.”

“Dobře, ale o tom si můžete mluvit snad někde jinde.”

“Proč ne tady? Zrovna naše korporace ten váš Jeden svět léta sponzoruje. Přitom zde zaznívá jen jednostranný pohled. Nechcete diskuzi? Mám právo říct protinázor.”

“O tom kdo koho sponzoruje nerozhodujete Vy, ale jiní lidé! Víte? A to, o čem mluvíte, není jednoduchý problém. Nemá žádná jednoduchá řešení.”

“Právě proto je potřeba o něm mluvit. Islám a jeho důsledky znám z osobní zkušenosti.

Nálepkováním a umlčováním oponentů se dobereme jakého řešení?”

“Podívejte se. Mne vlastně nebavíte. Celá ta debata s vámi. Nenecháte ani domluvit, pořád nečím argumentujete, přitom vám uniká...”

“To vy jste za mnou přišla. Debatovat... nebo proč? Já jen reaguji. A své postoje si dovedu obhájit, argumentovat umím. To je špatně?”

“No, to možná... umíte... ale jak říkám: S někým, jako vy, debatovat nechci.”

Sjela mne pohledem saně, jak nezbedného záškoláka, ta léta působení na strojním učilišti jsou na paní Urbanové stále znát. Nasupeně odchází. A já mám pocit vyvrhela. Jako když si mne kdysi vzala stranou soudružka třídní, proč jako jediný nechodím do Pionýra. A strach. Nezvedne teď paní Urbanová třeba telefon a nepřeptá se v práci? Nebo budu mít utrum na FITu? Zakázané názory už zase zřejmě nejsou legrace...

Založil jsem HateFree Culture

Nenávist na Internetu je nyní ve verzi 2.0

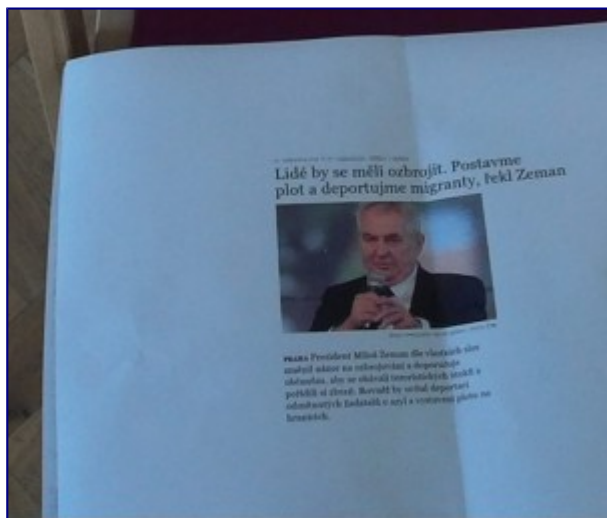
Neveselé úvahy přerušuje další část. Jaroslav Valůch se představuje. Je čerstvým otcem. Už dva roky není v [HateFree Culture](#). Pracuje v budapeštském [Centru pro výzkum genocid](#), ale nebrání mu to vystupovat i jménem zrušené-nezrušené HateFree (čekají na další grant, ministr Jan Chvojka navzdory [mediálnímu prohlášení](#) projekt nakonec nezrušil, ale o tom už média neinformovala). Původní HateFree materiály ale Jaroslav doplnil novými poznatky. O genocidách. Islamofobii a *Hate Speech* nově považuje za jevy vedoucí ke genocidám. Jako ve Rwandě či Kosovu (přitom v prvním případě šlo o kmenovou válku a v druhém o separaci muslimské menšiny a vznik plně islamizovaného, dnes téměř nefunkčního státu). Chtěl jsem připomenout i masakr Arménů, rozvrat vyspělého křesťanského Libanonu muslimskými migrandy z Palestiny, ale mlčím. Dále Valůch varuje před islamofobií, která vede k antisemitismu a je důvodem obav židovských komunit. To už nevydržím mlčet a ptám se: *“Jak je tedy možné, že největší exodus židů v současnosti probíhá z Francie? Která přitom léta byla výkladní skříní široké náboženské tolerance? Prchají ti židé z muslimských předměstí, nebo před francouzskými islamofoby? Proč tam mají už dva roky problém a výjimečný stav? Kvůli islamofobii?”*

Jarda je naštěstí diskuzi přístupnější než kolegyně Urbanová. Nechá se přerušit, poslouchá a vysvětluje. Vlastně mne tím docela příjemně překvapil. Jde přeci o tradice. Pokud odmítáme islám, můžeme následně chtít třeba zakázat i rituální porážky nebo obřízky. Jako se bohužel už stalo, třeba v Dánsku. A to přeci Židé vyžadují také. Proto mají logicky obavy, že by byli další na řadě, hned po muslimech. Zapojuje se i další účastník, kluk z Litvínova (zřejmě s vazbami na projekt [Social Bakers](#), o kterém má poměrně detailní informace). Ptám se ho, zda tedy podporuje tyto rituální porážky, ženskou obřízku a další středověké praktiky. Na to mne zvýšeným hlasem umravňuje: *“Samozřejmě že ne! Ale jde tu o ten princip přece!”* Takže podporuje? A mně snad o princip nejde? Opět jsem ale z více stran okřikován a udržovaná paní pedagožka, sedící přede mnou, se slovy *“to snad není možný tohleto ...nechci poslouchat”* odchází demonstrativně na záchod. Jiný názor se zde tolerovat asi nebude. V zájmu tolerance.

Umíte rozpoznat internetovou nenávist?

Pak nám Jaroslav rozdává papíry s příklady projevů nenávisti na internetu. Máme o každém z nich říci, co si o něm myslíme. Zda a nakolik je nebezpečný, a jak ho případně postihnout nebo nahlásit. Mezi příspěvky je třeba [falešný citát Jana Wericha](#). Pán, který jej vyfasoval, říká, že mu to přijde jako docela trefný popis totality, obecně. Je v zápětí poučen, že jde o hoax. Příspěvek byl převzatý z

falešného Ovčáčkova profilu, Werich nic takového prostě neřekl, takže o tom vůbec nebudeme diskutovat. Jasně? Pán se brání, že mu to stejně přijde celkem výstižné, ale smůla. Tvrzení je prostě příkladem nenávisti.

Článek o Zemanovi z Lidovek je také šířením nenávisti.

Já dostávám pro změnu příspěvek [Hany Bočkové z Bazaru rostlin](#), za který byla souzena. O případu něco vím. Má kolegyně si sice drží odstup (už jsem za černou ovci kolektivu), ale je rozumná. Nepřijde jí to jako nebezpečné, o případu ale nic neví. Říkám: “Šlo o smyšlenou událost. Nesouhlasí ani datum a místo, tyto věci se týkají svátku oběti Al Adhá, který byl v roce 2015 v září. Ale skutečně se občas dějí. I u nás, v Evropě, [třeba v Rakousku](#).” Výbuch smíchu. “To snad není možný, poslouchat tyhlety debility”, slyším pana učitele odvedle. Říkám, že se to koneckonců děje i u nás, kamarádka je z hospodářství. A už několik let prodávají muslimům pro Al Adhá možnost rituálně zaříznout kozu nebo jehně. Aby naplnili svou náboženskou povinnost. Děje se to samozřejmě nelegálně. Zase výbuch smíchu. To je přeci něco jiného! Když si za to ti věřící zaplatí, tak je to v pořádku, neasi. Už radši zase mlčím.

Mezi příspěvky je paradoxně také článek z oficiálního média, [známý Zemanův výrok z Lidovek](#). Paní pedagožka, co před mými vstupy prve prchla na záchod, evidentně nesnáší, když se lidé o něco přou a vadí. Naznačuje, že Zemana nemá ráda a tedy vůbec tohleto nebude komentovat. Ostatní jí ale dodávají odvalu. Také ho samozřejmě nemohou vystát. Nakonec se tedy osměluje a říká, že jde o nebezpečný výrok. Protože jej říká oficiální osoba. A snadno tak může vést k nenávisti a zabíjení. Lidé jsou hloupí a nechají se tím ovlivnit. Hlavně Zemanovi voliči, ti bývají méně inteligentní. Oponují: “Zemana pravděpodobně nevolili jen samí hlupáci. Zmíněný plot na hranicích už dávno stojí v Maďarsku, Makedonii i Rakousku. Deportace odmítnutých žadatelů o azyl je podle platného zákona a zbraně mezi obyvateli účinně zabraňují terorismu. Například v Izraeli. Co je tedy na Zemanových výrocích nesprávně? Proč jsou nenávistné? Navíc na Lidovkách?”

Pán vedle obrací oči v sloup s prostoduchým zvoláním: “To von chce teď jako vytahovat z auta každého barevného a asi ho odprásknout?” Odpovídám, že nic takového nechci. Ani netvrdím. Ale takto bylo třeba v Nice zabráněno pokračování masakru, a nedávno [totéž v Cambrils](#). V Izraeli je to ostatně [na denním pořádku](#). Paní vedle znalecky informuje ostatní: “Tohle oni dělají vždycky. Dávejte si na to pozor. Vytáhnou nějaké argumenty, pofidérní, bůhví z jakých zdrojů, a pak vás s tím jako že přesvědčují. Doslova umlacují. Vy to přitom třeba vůbec nesledujete, a ani nechcete

sledovat. Přitom ona jim tam uniká ta podstata, o které by se mělo diskutovat.” Odpovídám, vždyť si to snad můžete snadno najít a ověřit. V každé diskuzi se snad argumenty zkoumají... Ticho. Uchechtnutí. Situaci a trapnou pauzu zachraňuje až další účastník. V Izraeli je to prý něco zcela jiného. Oni jen zabraňují obecnému terorismu, ale není v tom nic apriori proti Palestincům nebo Islámu. Ten terorismus tam prostě mají a tak ho řeší. Byl tam, zná to. To jen u nás by každý chtěl hned strílet do muslimů, a v tom se lišíme. Odpovídám, že si to nemyslím. Mladík se jen směje. Jako kdyby právě poučil prvňáčka. Jaroslav to nakonec uzavírá s tím, že když je to výrok prezidenta, je to sice politováníhodné, ale aktuálně se s tím bohužel nedá nic dělat. Tak aspoň že prezident si ještě může říkat, co chce, říkám si v duchu.

Fyzické útoky slušnočechů už začaly!

Jarda Valůch, cítící sílící podporu domácích, hbitě přechází k dalšímu tématu. A to jsou důsledky internetové nenávisti. Tedy útoky proti muslimům a menšinám. Odpovídám, ať se případně také podívá i na opačný problém. *“Podívejte se třeba pod [příspěvek rappera Ollopha Samorosta](#), kde najde na FB naopak nenávistné projevy romské menšiny vůči majoritě. V ohromujícím počtu několika stovek. Některé příspěvky jsou tam zralé na trestní oznámení doopravdy. Které ale přitom nikdo nepodává. Tušíme, že Romové jsou emotivní. Nač dělat z komára velblouda? S mnoha z nich jsem pak v klidu debatoval, už bez zasraných gadžů, chcýpnutí, rakovin a kárů do hubi. Jestli není na čase s tím nesmyslem internetové nenávisti přestat. Vždyť kdo si reálně přeje někoho plynovat nebo strílet? To jsou také pouze emotivní výkřiky. Nač to zveličovat a kriminalizovat?”*

Jarda, a to je mu ke cti, reaguje, že o problému ví. A že takový příklad nenávistného projevu asi zapomněl do sbírky zahrnout. A skutečně, odkudsi pohotově vytahuje romský nenávistný screenshot a kopíruje jej do adresáře k ostatním. A že nikoho také kriminalizovat nechce. Ale lze proti tomu bojovat i mnoha jinými metodami, jak si ukážeme. A je to potřeba. Ukazuje článek z Infa.cz (uvědomělá odnož Blesku, vytvořená po [akvizici Ringieru Křetínským & Tkáčem](#)) o [útku na dvojici muslimek v Šárce](#). Oponuji, že titulek nemluví pravdu. *“Ta žena dvojici muslimek jen nafotila, ale ony jí fyzicky zabránily v odchodu, aby fotografie někde nezveřejnila. Tedy to vlastně bylo přesně naopak, psal o tom koneckonců i Respekt.”* Jaroslav říká, no ano, článek v Respektu také četl. Ale kde jako vidím ten problém, pořád. Povídám, že v manipulativním nadpisu Infa. Které prostě lže, když tvrdí opak. Nebo se ta “nebezpečnost šíření hoaxy” paradoxně mainstreamových médií netýká? Na to mne lakonicky utře nečekanou odpovědí: *“Ale já ten nadpis nepsal!”* Výbuch smíchu. Můj argument, proč s tím tedy před chvílí cíleně argumentoval, to zcela přehluší...

Nakreslete, jak si představujete typického českého “hejtra”

“Nakresli postavu ze sovětské pohádky, Pavle.”, řekla mi soudružka učitelka ve třetí třídě

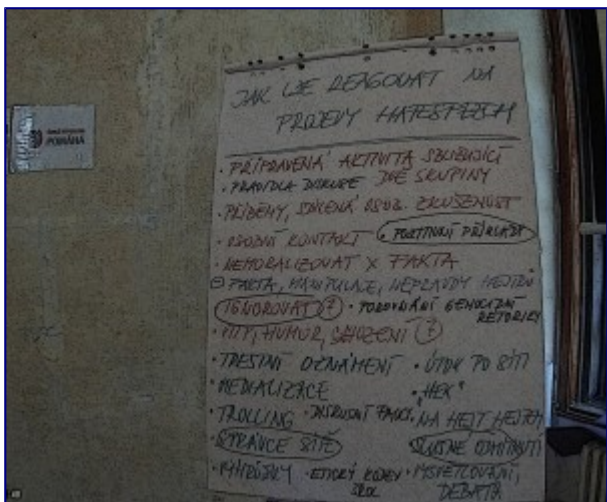
Následuje další neuvěřitelnost. Jsme vyzváni, abychom ve skupinách nakreslili obrázek typického “hejtra”. Tedy panáčka plného stereotypů, se všemi jeho atributy. Pionýři, nakreslete kulaka, napadá mě. Chopím se toho a kreslím postavu svalnatého neonácka, kde ale následně všechny stereotypní atributy přeškrtnám. Jak může mít názor, sdílený 80% populace, vůbec nějaký konkrétní archetyp? Kolegové to nesou dost nelibě, že si z toho chci dělat legraci. Mám dělat, co se řeklo a *domluvílo*. Ale nakonec mě nechají. Ve finále se shodneme vlastně jen na tom, že jde o lidi středního věku, 35+. Poukazuji na fakt, že se to pozoruhodně kryje se zažitou zkušeností z komunistické totality. Jestli ti lidé prostě nejsou jen citlivější na cenzuru, propagandu, nesvobodu a omezování svobody projevu. Vždyť se po listopadu tak plamenně mluvilo o občanské společnosti, aktivitě zdola... Tak proč teď vlastně najednou tolik vadí, když se lidé vyjadřují k migraci a politice EU?

Paní zepředu mě poučí. Devadesátky si pamatuje, ale když se tehdy volalo po pluralitě, tak tím přeci nikdo nemyslel ty hloupé a šílené názory, jaké se teď objevují všude po netu. Povídám, že i to je součástí svobodné diskuze. Lidé ať si sami vyberou, cenzura kritické myšlení nenahradí. Na to mi odpovídá, že nikoliv! Že plno lidí si vybírá informace jen selektivně (jako by snad ona byla etalonem objektivit), s kterými pak chtějí jen účelově argumentovat. Jako třeba právě já. Je tedy potřeba informace filtrovat a kontrolovat, nedat tomu prostor. Aby tím pak netrpěla skutečná diskuze o důležitých principech a hodnotách společnosti.

Bože dobrý! To těm lidem vážně schází vize světlých zítřků a cenzura? Nenávistný projev, tedy *hanobení třídy a životního stylu*, u nás ještě našťestí trestným činem není, [ministr Robert Pelikán zamýšlenou novelu trestního zákona letos v květnu nakonec odložil](#). Do konce volebního období už se tedy nestihne projednat, ale protože jde o harmonizaci s právním řádem EU, neunikneme jí. Proto jsou neziskovky tak na koni, a celá tato *udavačská* agenda je jen související přípravkou na situaci, až zákon platit začne. Na internetu pak bude trestná kritika v podstatě kohokoliv a zrovňatak i jakékoliv ideologie či chování. Každé nahlášení příspěvku už bude i potenciální *Hate Speech*. Oficiálně. Islám a jeho vymezování ale asi dostane zase pardon, tam je to natvrdo od Boha, takže se to nazve součástí kulturních tradic a to už musí každý akceptovat.

A teď si ukážeme, jak jim zacpávat pusy

No, a závěr byl epický. Spoluprací účastníků nakonec vznikl veliký flipchart s návrhy metodiky, jak s nenávidnými, rozuměj, *nepohodlnými*, názory na Internetu skoncovat. Trollingem, zesměšňováním, nahlašování příspěvků, blokadí profilu, hrozbou odebrání z přátel – to pokud nějaký hříšník z vašeho okolí nezmění včas svůj xenofobní názor. Nebo infiltrací události a systematickým matením účastníků. Třeba postováním neustále se měnících termínů a míst demonstrace, uvádí Valůch konkrétní nasazení taktiky z minulosti. Namítám, že “*kdo zneužije cizí nevědomosti či důvěřivosti k vlastnímu neoprávněnému prospěchu*” je tak trochu skutková podstata podvodu, ale slyším už jen několik otrávených povzdechů. Také to jde řešit postováním koťátek. Těm, co nedají pokoj a pořád jen argumentují. A nic nedat na výhrady veřejnosti, známé třeba z facebooku HateFree, že takto se diskuze s oponenty nevede. S nácky se totiž nediskutuje. Dále pak lze vítězit i pomocí DDoS útoků, jako v případě nedávného kolektivního shození xenofobního serveru [Vyfoť imigranta](#). Udáváním a psaním trestních oznámení. Slečna odvedle smutně říká, že už nahlašovala stránky White Media poněkolkáté, ale server je prý v Americe a nejde s tím nic udělat. Valůch ji ale ukliduje, že se to už brzy změní. V případě nedávných rasových bouří v Charlottesville už byl zákon prolomen a [servery white supremacistů shozeny z rozhodnutí soudu](#).

Metody eliminace internetových hejtrů (zvýrazněno pro lepší čitelnost)

Pak se dostáváme k FTV Prima. Prý se pokoušeli manipulovat a ovlivňovat vlastní redaktory. Aby informovali o uprchlické krizi a to i za cenu negativního vyznění. Naštěstí už, konečně, začala tyto věci řešit i Rada pro rozhlasové a televizní vysílání, takže se snad nebudou v budoucnosti opakovat. Zda náhodou nemají své pokyny i novináři z jiných médií, se radši ani neptám. Debata se nakonec stáčí na IVČRN. Prý jde o stále mocnou a vlivnou skupinu lidí, kteří jsou velmi aktivní. Studentům a žákům se už proto nedoporučuje (ono se snad v minulosti *doporučovalo?*) trollit na jejich stránkách – jsou totiž nebezpeční a mohou pak zjistit třeba i Vaši skutečnou identitu. To už teď navíc není ani potřeba riskovat, ten problém řeší přímo sám Facebook. Stačí nahlašovat reinkarnace IVČRN stránky. Je instruován reagovat ihned. Původní skupina totiž měla přes 150 tisíc lidí, což je na český Facebook enormní dopad. Náhradní už jen slabých 80 tisíc, a tak dále. Díky tomuto systematickému postupu se povedlo, po několika tlumených oscilacích, skupinu zcela zlikvidovat.

Funguje to. Konečné řešení “islamofobní otázky” a legitimního názoru 150 tisíc lidí, chce se mi říct, Joseph Goebbels by měl radost. Ale rezignovaně mlčím. Jaroslav ještě upozorňuje, že se aktivita

může přesunout i na ruskou síť VKontaktě, kde potřebné nástroje ještě nemají k dispozici a asi hned tak mít nebudou. Což by do budoucna mohlo být dost nebezpečné. Kolega Social Baker mudruje, že nechápe, proč se vlastně dovoluje těm hejtrům psát příspěvky z falešných profilů. Namítám, jestli si je třeba nezakládají, když jim Facebook, kvůli jejich nahlašování, ty skutečné suspenduje. Aby pak nepřišli o přátele, fotky a data. Kouká na mne nechápavě a neodpoví.

Udávat policii a hrozit trestními oznámeními ale zatím nebudou. Ono to na ty největší hejtry prý stejně moc nefungovalo. A ty ostatní těch pár exemplárních soudních případů snad už dostatečně varovalo. Vytahuji tedy Zuzanu Ouhrabkovou a její nábor do neziskovky InIustitia, kde právě nyní trestní oznámení sepisují. No, to je ale prý v pořádku. Argumentuji dál: *“Nejde tímhle podáváním TO, pro banální výkřiky na internetu, krom kriminalizace naštvaných občanů, tak trochu i o paralyzování policie? Vždyť je doslova zavalena zbytečnou agendou už teď. Pokud bude muset řešit i tyto věci, zbude jí potom čas na skutečnou kriminalitu?”* Dostávám odpověď, že by se na to přece udělal nový, specializovaný odbor. A přijali na to další lidé. Je to tedy vlastně asi super, stoupne zaměstnanost, ale mrazí mne z toho. Orwella berou jako manuál?

A jak to celé skončilo?

Paní učitelka “inkvizitorka” mne na závěr u flipchartu ještě přede všemi pokárá. Že pořád neslušně skáču do řeči, nenechám ji domluvit, a tak dále. Ale že je vlastně ráda, že tam někdo takový byl. A že všichni aspoň v reálu vidí, jak taková nenávistná argumentace vypadá a jak jí čelit. Na to reaguji, že chci diskuzi, a ne nějaké nálepkování. A zda jí ta možnost otevřené debaty tolik vadí. Na to už neodpoví, jen cosi zasyčí a měří si mne pohledem. Dodávám, že takto pojatý “boj” s nenávisť je vlastně sbírkou argumentačních faulů a aktivit na hraně internetového lynče. I zákona samotného. A jestli je vůbec správné postihovat něčí projev, který není (zatím, zaplat’pámbu) ještě nezákonný, za pomoci nezákonného chování a lynčovacích aktivit. Prý tohle nebudeme řešit. A už končíme.

Loučíme se, paní Urbanová rychle někam odchází, ale k mému překvapení mi ještě poděkuje, opět přede všemi, za účast, a to jménem. Záchvěv svědomí? Nebo výhrůžka, že si mne od teď bude pamatovat? Bude se na mne informovat? S Jaroslavem Valúchem si ale nakonec podávám ruku, oceňuji, že se diskuzi nebránil a snažil se aspoň trochu argumentovat. S paní, co volala po cenzuře, také debatují. Ona chce lepší svět, ale tak nějak nalinkovaný, direktivní. Pro Dobro by obětovala Svobodu, má prostě ty své hodnoty jinde. Vytýká mi, že na mně celou dobu pozorovala, jak jsem jednostranně zaměřený. A tudíž mé argumenty nebude vůbec brát v potaz. Vybírám si prý schválně jen to negativní a problémové, a takové lidi ona z principu neuznává. Oponuji: *“Jsem chtěl, aby právě toto na diskuzi zaznělo. Protinázor. Ty negativní aspekty jsou přeci to, co nás ovlivní v budoucnu nejvíc. Charakter země, vžyt’ to vidíte ve Francii, ovlivnilo několik muslimských samopalníků. Mírumilovná většina nehrála roli, teda krom poskytování jistého zázemí, takže je to vůbec míru...”* Přerušuje mne. Nikoliv! Tohle nebude poslouchat, tohle není diskuze. Jestli prostě chci, aby mne vůbec někdo bral vážně, měl bych se snažit pochopit jeho vidění a být k němu otevřený. Škoda, že se tato zenová moudrost aplikuje asi pouze jednostranně.

Odcházím. A ačkoliv jsme byli výslovně požádáni, abychom si vše, co na semináři padne, nechali pro sebe, sepsal jsem tuhle reportáž. Proč? Protože mám nějak blbý pocit. Pocit, že bude hůř. Omlouvám se.

Nechybí tu něco?

Chybí. Podpis, já vím. Totiž, několik lidí, kterých si docela vážím, mi kladlo na srdce: “Nedělej tuhle zbytečnou chybu.” Nebo: “Nepodepisuj, odskáčeš si to.” Jiní zas: “Varovali jsme tě.” A já teď řeším dilema mezi vychytralou zbabělostí nebo hloupou odvahou. Proboha, to už jsme zase tamtéž? Takže, nedá se svítit:

Ing. Pavel Cimbál

P.S.: To je přesně potřetí v životě, kdy jsem použil titul. Je tam pro Vás, paní Pohoršená, od Zemanova voliče s “nižší inteligencí”.

P.P.S.: Report píši z čerstvé paměti, seminář jsem si, asi neprozřetelně, nenahrával. Některé výroky proto nemusí být uvedeny zcela přesně, slovo od slova, ale význam i stylizaci jsem se snažil zachytit v maximální možné míře.

PŘÍLOHA

Jsem teď certifikovaný cenzor nebo nenávistník?

Rámcem cenzury Hate Speech se opírá o několik projektů, dokumentů a výzkumů:

The Dangerous Speech Project

<https://dangerousspeech.org/>

BRICKS – Stop nenávistným projevům

<http://www.bricks-project.eu/wp/czech-republic/about-the-project-czech-republic/>

Mezinárodní úmluva o odstranění všech forem rasové diskriminace

<http://www.osn.cz/wp-content/uploads/2015/03/umluva-ras.diskriminace.pdf>

Analýza mediálního pokrytí uprchlické krize

<https://www.hatefree.cz/blo/analyzy/1304-analyza-medialniho-pokryti-uprchlicke-krize>